

med Udlandet. Jeg har imidlertid principalt stillet dette Forslag, og subsidiairt et andet Forslag, nemlig om en Sidebane fra Nye Mølle til Silkeborg. Det er jo, som man vil see, et betydeligt Afslag paa den nævnte Idees Udførelse, men jeg har den Overbeviisning, at der er saa megen Sandhed i den Idee, der ligger til Grund for begge Forslag, at der engang i Tiden maa komme det Stykke til, der vil mangle, selv om kun det subsidiaire Forslag bliver vedtaget. Forslaget under Nr. 5 gaaer ud paa, at der ikke udtryffeligt i Loven skal nævnes, at Banen skal gaae om ad Horsens. Derved er jo imidlertid, efter min Opfattelse af Paragraphen, ikke absolut udelukket, at den kan komme om ad Horsens, men det er ikke udtryffeligt sagt, og da jo denne Deel af Banen, som bekendt, vil være meget dyr, har jeg troet, at det vilde være en af de Vanskeligheder, der kunde stille sig i Veien for at faae de Forslag vedtagne, der gaae ud paa at forlænge Banen fra Nye Mølle til Tange, og derfor har jeg villet gjøre dette Forslag, for om mulig at lette Sværfsættelsen af det Forslag, jeg har stillet under Nr. 3. De andre Forslag, jeg har stillet, ere ganske simple Følger af Forslaget under Nr. 3, og de gaae blot ud paa, at der maa opstilles de Pengevilkkaar, under hvilke Contracter kan afsluttes; jeg skal ikke videre opholde mig derved, det er Noget, som Enhver, der har seet Underbringingsforslagene, vil indsee ikke kan være anderledes. Til § 8 har jeg under Nr. 7 stillet det Forslag, at man skal begynde paa at bygge Banen fra Aarhus til den slesvigste Grænse, naar de to Stykker af Jernbanen, paa hvilke der allerede er gjort enbeelt Arbeide, ere blevne færdige. Jeg troer, at naar man ikke vedtager dette Forslag, saa er det ikke vist, at det jo ikke vil blive Tilfældet, at man kan komme til at vente meget længe efter den Deel af Banen, der skal gaae fra Aarhus ned til den slesvigste Grænse, og at man navnlig vilde anlægge Banen igjennem Thyen for dette Stykke, men det maa jeg ansee for uheldigt, idet jeg nemlig troer, at man efter den Stemning, der hersker, og efter Forholdene i det Hele kan være ganske sikker paa, at den slesvigske Bane vil blive fremmet, saasnart det er absolut nødvendigt, men det Samme gjælder ikke om en Bane op igjen-

nem Jylland, og derfor er det, jeg har stillet dette Forslag.

Siden jeg har Ordet, vil jeg med det Samme tillade mig at omtale et Par Forslag, der ere stillede af andre ærede Medlemmer. Der er saaledes af Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Mathiasen) stillet et Underbringingsforslag til det af Rigsdagsmanden for Mariager (A. Hage) stillede Hovedforslag. Underbringingsforslaget gaaer ud paa, at Ordene: „hvilken Linie nærmere bestemmes ved Lov“ skulde udgaae. Eftersom Sagen er skredet frem, og eftersom Forholdet i det Hele stiller sig for mig, forekommer det mig ønskeligt, om dette Forslag maatte blive vedtaget, idet vi nemlig saa fra Lovgivningsmagtens Side vare færdige med denne Sag. Jeg har den Overbeviisning, at en senere Lov ikke vil give noget Bedre for de Anstuelser, jeg har om det Rigtige i denne Henseende, end det, der nu vil fremkomme, hvis man vedtager Underbringingsforslaget, og derfor vilde jeg ibetmindste ikke sætte mit Haab til noget Saadant, ved at opsætte det til en senere Lov. Der er allerede tidligere blevet anført, at Thinget jo vistnok var træt af denne Sag, og at man i det Hele kunde ønske, at den offentlige Mening kom til No. desangaaende. Dette er for mig ogsaa et meget vigtigt Hensyn, og derfor vil jeg tillade mig at anbefale dette til deres Opmærksomhed, der i det Hele betragte denne Sag paa samme Maade, som de Udtalelser antyde, jeg idag har tilladt mig. Angaaende Loven i sin Heelhed vil man maaskee paa et senere Standpunkt kunne faae Leilighed til at udtale sig.

A. Hage: Først maa det være mig tilladt at bemærke, at det ærede Medlem (Høgsbro), der tilligemed mig har stillet det Forslag, som jeg nu skal tillade mig at sige et Par Ord om, ikke er tilstede, og da der er skeet nogen Forandring dert, veed jeg ikke, om han fremdeles er enig med mig i Forslaget, eller om det maaskee er mit alene. En af Medlemmerne ved denne Sag er unægtelig, at man ikke kan undgaae bestandige Gjentagelser; der har været sagt Saameget om den, at det er meget vanske-